

ಇನ್ನಾರು ಕಂಡುಬಂದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಕೆನೆಪದರದ ಶಿವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗ್ರಿಹಿಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆ ಚೆಳವಳಿ, ಇಡಿಯಾಲಾಚಿಯನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸ್ತುಕೊಂಡ ಗ್ರಿಹಿಕೆ ಇದೆ. ಇವು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಒದೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಶಿವ್ಯಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಸಂರಚನೆ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಓದುಗರು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಇಂದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಇಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಷನ್ ಹಾಗೂ ನಾನ್-ಫಿಕ್ಷನ್ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮೋಹ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ ಗೆದ್ದ ಕೃತಿಗಳು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಆತ್ಮಕಥಗಳು ಅಥವಾ ಅನುಭವ ಕಥನಗಳು. ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮರುಸ್ಥಿಸುವ ಆತ್ಮಕಥಗಳು, ಅನುಭವ ಕಥನಗಳು, ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಕಳಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಸ ಅವಶಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸಹ ಹೋಸ ಚೆಳವಣಿಗೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಲೇಖನ, ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಲೇಖಭೂಗಳಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವ್ಯೇದೇಹಿಯವರ ಅನೇಕ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಕಥೆಗಳಂತೆ ಇವೆ ವಸಂತೋಂದ್ರರಸಕಲಾಷಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಿಧ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸಂಕಲಿತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಚೆಳವಣಿಗಳು ಲೇಖಿಕರು ಹೋಸದೇನನ್ನೇರ್ಲೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಮಗ್ರ ಬದುಕಿನ
 ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕ್ರಮ ಇಲ್ಲಿ
 ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ
 ಹಿನ್ನಲೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ.
 ಒಂದು ಅಸ್ತಿತೆಯ
 ಮೂಲಕ ಲೋಕದ
 ಅನುಭವಗಳನ್ನು
 ಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಲೋಕದ
 ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ
 ತನ್ನ ಸ್ವ ಅನುಭವವನ್ನು
 ತುಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ,
 ತನ್ನ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
 ಮಂಡಿಸುವುದು
 ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

କିନିମ ଜାଗତିରକାଳ କାଲପୁ କେଣ୍ଟି କାଲପେହେଁ ବିନିଷେତାବାଦୀରେ କିନିମ ପାପ, ପ୍ରାୟସ୍ଥିତ୍ରୀତ୍ରୀଗାଁ ଦିନୋଶତଲୁ କୁନ୍ଦନ ଲେଖିବାରୁ ସାଂକେତିକାରେ ଏନ୍ତିମ ଅଭିପ୍ରାୟମିଦି. ହୀଏଁ ସାରାଶାଶ୍ଵରୀ ତର୍ଜୁ ହାକୁପରୁଦୁ ଲୁଚିତ ଏବେନିମୁଖଦିଲ୍ଲ. କାଗାଗାଁ ଏବରିଶିଦଂତେ ସାଂକେତିକାରେ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଯୁ ପଲ୍ଲୀ ଟଙ୍ଗଳନ୍ତୁ କାଣ୍ଟିରୁବ କାଲମାନଦଲ୍ଲ ସାଂକେତିମ୍ବନ୍ତୁ ଆଶ୍ରୟିକାରାଦ ମୁଜୁଲୋଧର ମାଗର ଏବଂ ଭାବନେ ନିଷ୍ଠିତାବାରିଲ୍. ହାଗେଂଦେ ଆଧୁନିକୋଳ୍କ୍ରମ ମନୋଭାବର ଫୋରଣ୍ଜଗଳନ୍ତୁ ଜିଦିନ କୁନ୍ଦନ ସାଂକେତିକାରେ ଗୁରୁତିଶବ୍ଦମାଗିଦେ. ମେଲାଗି ଜିମ୍ବ ରଜନୀଗିରି ନିରଜନେମ୍ବ ବାଗେ ଆଶ୍ରୟ ହେବ୍ବୁ ଆଦକାରିଙ୍କ ସାଂକେତାବାକ ମାଦରିଗଳନ୍ତେଲ୍ଲ ଛିଦ୍ରକୋଳୁଷ୍ଟିମ୍ବଦେ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଆଶ୍ରୟତେଯାବାଦୀରେ. ଇଦିନ୍ତୁ ଫାର୍ସ୍ଟ ରାପଦଲ୍ଲ, ସେଟାନିକ୍ ହାଗୁ କଟିବାବା ଭାବେ ବଳକି ରୁଚିମ୍ବନ୍ତୁ ମୁଣ୍ଡିମୁଖ କହେ ଆଶ୍ରୟ ବେଳିଦିଦେ. ତଃ ଶତମାନଦ ମୋଦଲିଗେ ଗାନ୍ଧି ନିରଜନେଯାଦରୁ. ଜାନପଦ ଜିକାସଦ ଦୃଷ୍ଟିଯିଂଦ ଜିକାସ କଟିକେଲୁଷ୍ଟିମ୍ବ ନିଷ୍ଟିନାଲ୍ଲ ସାଂକେତିକାରେ ପରସ୍ତ, ପାତ୍ରଗଲୁ ବଦଲାଗାତୋଜିବେ. ରମେଶବାବୁ